

Senonio

stis et pudicis personis: quod nunquam vel ratiocinata pferunt: sed hinc chrismum sepius nominant eo quod versat in cordibus ipsorum. Et patet in hoc Ignatio martyre: qui in torturam positus sepium hinc nominauit. Et requisitus quare hoc nomen totius nominaret: dixit. Quia hoc nomen scriptum habeo in corde meo: et reticere non possum: et tortores post mortem eius cor extraxerunt de corpore: et illud in partes sciderunt: et in qualibet parte fuit scriptum hoc nomen Iesu aureis litteris. Ergo quilibet christianus se cauere debet a superbis malis et scurribus et luxuriosis. Unde Isidorus de simo bono. Malis sermones in ore christiani esse non debet. Hoc etiam ostendit apostolus dicens. Dis sermo malus ex ore vestro non procedat. Et merito: quod si in dictum chrisi in euangelio de omni vobis ocioso rediditum est roget. Multo fortius de superbis scurribus et noctiuis. Ergo merito quilibet nostrum debet a deo petere eum per misericordiam. Pone domine custodi animam meam: ut non delinquam in lingua mea. Et nota per conclusionem octauum preceptum scilicet de falso testimonio quod falsi testes puniantur: quoniam in presenti: quoniam in futuro. Et hoc ponitur a le exemplum.

A Legit quod quidam bonus homo iustus propter rigorem iusticie a quibusdam malis homibus odiebat: unde ipso nocte sibi falsa criminis quod et turamente confirmavit eo quod non faciliter credebat eis hoies propter excellentiam vite illius boni hominis. Et primus ait: nisi ita sit: Cyt, pferam igne peream. Secundus dixit morbo regio ledar in toto corpore non ita sit. Tertius oculos perdam nisi ita res se habeat. Quod totum sicut evenerit illis propter peccatum puerum et falsi testimonij. Nam permissus falsus mox a plaga ignis eructus est. Hoc a pedibus usque ad caput consulit: quia putridus factus est. Tertius talia audiens et evidens: et deinceps timet factum reuelauit: et postmodum cecidit effectus est. Unde hoc dicit Salomon Proverbiis. Falsus testis non erit impunitus.

De Nonō p̄cep.

Non concupisces rem proximi tui. Superius in septimo precepto prohibuit furtum hic autem prohibet concupiscentiam cordis dicens. Non concupisces rem proximi tui. Et sciendum quod contra hoc preceptum faciunt decem genera hominum. Primi sunt qui concupiscunt bona aliorum: et scientes quod non possunt obtinere recte cupit non presequuntur concupiscentiam. Si autem scirent se posse consequi concupiscentia: forsitan fortissime conarentur ad presequendam concupiscentiam in effectum. et isti taliter concupiscedo mortaliter peccant. Secundi sunt qui aliena concupiscunt cum omni conatu exteriori laborant per talis rei licite obtinenda: quod quamvis non obtineant: peccant in mortalitate: quod apparet in furez latrone, per furto et rapina laborante: quod licet in effectu non furent nec rapiant mortaliter in peccante et grauius quam primi. Si autem prauis conatur asservari appetita: adhuc grauius peccant ut patet in furibus et latronibus regum concupiscentiam illicite obtinentibus. Tertii sunt qui non remittitur peccatum nisi prius restituatur ablatum ut Augustinus dicit. Num modo tamen habeant facultatem restituendi. Tercii qui concupiscunt bona aliorum iniuste: et habent spem ut ea sibi possint acquirere: sed non audent attemptare propter timorem corporis et honoris. Sed si scirent se posse euadere: presequerentur toto conatu: et sic propter deum dimittunt: sed propter timorem et confusionem humanam. Quarti sunt qui concupiscunt iustas res: sed ad maiorem finem: id est ad peccatum: utputa ad vanam gloriam exercendam vel ad luxuriam: vel ad crapulam. Sicut ille dicit de quo scribitur. Luce. vi. quod epula batur quotidie splendide. Ergo quantum visuvideret aliquem ludere et pecunias lustrari: vel usurarum usurias exercere vel visideret superbias vestium: et sic de aliis. Et sic ad talern finem desideraret etiam

precepto

here diuinitas: ut si etiam contra deum posset vivere: peccat contra hoc preceptum. **E**t si hunc intellectum non solum contra illud preceptum faciunt illi qui aliena concupiscent: sed etiam qui sua propria malez illicite expendunt pomposi et voluptuosi tessarum huiusmodi. **C**quin ti sunt qui cum nimio appetitu et amore afficiuntur ad temporalia quāvis nō sustevelent ea acquirere: tamē quando ille appetitus et amor temporalium superat vel precellit amorem dei et appetitus propriæ salutis: sic quod mens suffocatur ex toto: tales etiam grauiter peccant. **H**ec heu plures sunt qui totum cor suū occupant cū talib⁹: sic quod raro vel nunc dō vel propria salute cogitat. **B** **C** **S**exti sunt quod auare possident et retinēt sua iusta bona cum nimia tenacitate et eis insatia bili cupiditate sic quod de superfluis paupētibus non subueniunt si m iussum christi qui dicit Luce. xi. Quod superest date elemosynam. **E**t de his dicit Hermann⁹ scilicet quod si superflua tenent quedam essent: tunc si extali tenacitate superflorum alij magnam penuriam sustinerēt: utputa qui teneret superfluum bladū: vinum vel hmoi virtualia ut car⁹ yede re posset unde multo penuria et rerum charistia sequeret: grauiter peccaet. In necessitate ei extrema superflua tenacitas diuitū videt oīno esse in iniuriā pauper⁹. **U**nde Ambrosi⁹. Universis creat⁹ est mundus: quem pauci diuites occupat. **U**nde Basilius super illud Luce. xii. hominis diuitis dicit. Nonne inquit spoliator es qui dispensanda suscepisti propria reputando. Est enim panis famelici quem tu tenes. Audi tunica quā in conclavi conseruas. **D**iscalceati calci quod penes te marcescunt: in diligentis argentei; quod possides humatum. **U**nde Ambrosius in Emone: Non minoris est criminis habenti tollere quod cū posset indigentib⁹ denegare. Ergo tanto etias te erige bona: quātis posses p̄stare et nol.

Sciendū tñ quod magister in cōpendio theologiae veritatis dicit. **N**ū quis retinet sua plura ex insatiabili cupiditate: ē mortale pccatum. **E**t p̄cipuum signum talis affectus ē quod quis reus potius putrescere sinit apud se quod utiliter alijs dispensem. Verbi gratia. sicut ille qui panem vel carnes et frumentū vel hmoi cōmestibilia perire permittit antequod pauperib⁹ erogare vellit. **E**t hoc ex nimia parcitare: quod timet sibi semper deficere. et quod talis vix audet fūsuā necessitatē cōmedere. **E**t in hī sūltis ē busoni de quo legit quod terrā comedit. et quādo caput sup terrā erigit: tūc timet sibi terrā adhuc deficere et tunc non plorabit audet comedere de terra nisi inquantū potest cum uno pede regere siue tollere. ergo quilibet possidens bona temporalia debet pauperibus cōdūcidere. **U**nde Augustinus. Ha christo in teris quod tibi reddet in celo. **U**nde etiā Beda super Lucam. Non reprehenditur diues quod terram coluerit: vel fructus in horrea congregauit. sed quod fiduciam vīte in illis posuerit: nec pauperibus erogauerit. ut ab eis recipiat in eternis tabernacula. **N**ota exemplum de diuitib⁹ tenacibus. Legitur quod quidez diues tempore famis ne audiret voces querulosas pauper⁹ ad quādā suā hereditatē iuxta quandā aquā strāstulitybi p̄ nimia fame paupētis populū clamās: eū secut⁹ ē propter sustentatōe. Quoꝝ voces audies respondit. Non durabo cū istis canib⁹. **E**t sic fecit mēsam suā ponit retro in aliam camerā ubi tales voces audire non posset. **E**t statim quidez armat⁹ pulsavit in porta dicens. Nunci⁹ dei sum et volo loqui dño vestro. **S**ed cū servitor de mandato dñi sui eū assereret ibi nō eccepit. Respondit. **M**entiris. Nā in illam camerū ideo se transtulit ne pauper⁹ clausores audiret. **E**t nūc ex parte dei ego cito eū vt cōpareat corā deo reddere rationē de oībus temporalib⁹ sibi cōmisīs. Qui diues nox ad mortē infirmat⁹.

Se decimo

a caris suis ad pñiam et ad cōfessionem exhortabat attēti⁹: q̄s ille audire rēnuit Et dixit Ego ad iudiciū dī citat⁹ cōparui et ad eñā dānatōem iudicat⁹ sū sine oī spe salutis: q̄ sicut nō exercui misēdiam et cōpassione ad paupes xp̄i: sic eadē di/ stricōe sine misēdia sentēiat⁹ sū: et sic in felicē aīaz expirauit. et res et corp⁹ et aīaz pdidit. In Iacobi. 3. Iudiciū fit ei sine misēdia q̄ hic nō facit misēdiam. C Se ptimi sunt q̄ cōcupiscunt honorēt pulchri tuđine pximi: honorē pp̄ exaltatōem et supbiām. pulchritudinem pp̄ hoc vt hominib⁹ placeant: et hoc est pccm. S si naturalit⁹ quis appeteret pulchritudi/ nem nō tñ dēū pp̄ hoc vñere veller: sic qñq̄ p̄ esse sine pccō. Octauis sunt q̄ famuluz vel ancillam pximi sibi attra hūnt: cū tñ alias a fūstio recedere nō in tendunt quod est p̄hibitū in lege vt h̄z Exodi. 20. Nō cōcupisces fūumyl an/ cillam. r̄c. Itē est h̄ legem nature: quia hec est lex naturalis. Quod tibi nō vis fieri. videne feceris alteri. Et christ⁹ in euangelio. Que vultis vt faciant vobis hoīes. r̄c. Ergo si tu h̄ es famulū ylfa mulā fidelēt non yelles q̄ tibi q̄s enī vel eam abstraheret: sic tu pximo teneris: Noni sunt q̄ nimio amore afficiuntur de superbia: tamen infra deum: et h̄ evenia le. Decimi sunt q̄ appetunt aliena cū voluntate conditionata: scilicet si possent h̄ es sine offensa deit iniuria pximi: et tñc vel nullū vel tantū est vñiale pccm. siue talem dītōem actualit⁹ addant siue ha bitualit⁹ eā intendāt.

De decimo p̄ep.

DOn concupisces vxorem pro/ ximi tui. Ibi prohibetur om/ nis concupiscētia carnis. q̄r i/ sexto p̄cepto p̄hibuit actū car/ mis: hic aut̄ p̄hibet cōcupiscētia carnis. Ibi sciendū q̄d hoc p̄ceptū faciunt quattuor genera hoīm. Primi q̄ de/

liberate concupiscunt libent⁹ ope actus perpetrarent si possibile ipsis foret. et tales contra p̄ceptum dei faciunt et pec/ cant mortalit⁹. Verbi gratia. Si quis vna die centū dom⁹ intraret: et in q̄libet domo cōcupiscentiā malā sibi p̄versum acquireret: tot peccata mortalia acq̄ret. Unde Matth. 5. Qui viderit mu/ lierē ad concupiscentiā eam: ita mecha/ tus est eam in cordesuo. sc̄z ut cōcupisci/ tia transeat in affectū cordis et in consen/ sum rationis. Et etiā si facultas assiefa cere disponat: ita mechatus est eā in cor/ de suo. q̄r fm̄ iurayoluntas p̄ facto repu/ tat. Sed cōdi sunt qui vellent et possent h̄/ timent mundū et scādalum. Sed si sci/ rent se posse latere in hoc actu: nec deūz nec sanctos nec salutem anime curarent quin hoc potius p̄petrarēt. Et tales q̄ sic dīmittunt: deū grauiter offendit q̄r voluntas est deliberaata ad actum illū.

B Tertiū sunt q̄ non cōcupiscunt nec actū p̄petrare volunt: sed faciunt ut concupiscātur: vt multe mulieres. simi/ liter et virgines que ad hocse lauāt et or/ nant ut amabiliores fūat. que non soluz in plateis et choreis: simo etiā in ecclesia cordaviroz vulnerāt: dum eis nunc co/ loquio: nunc manū in fectione: nūc vul/ tus compositione: nūc oculoruz lasciva intuitione laqueum et occasionem ruine p̄stāt. Et tales qui sic non concupiscunt nec actū facere volunt sed concupisci vo/ lunt sūt occisores aīaz. Unde Bern. in fm̄de. Nonne videſ tibi grauorem ab eo xp̄s sustinere per persecutionē. qui sugge/ stione maligna exemplo pernicioſo ſcā/ dali occasiōe ab eo puerit aīas quas re/ redemit. q̄ a iudeo qui ſāguinē ei⁹ effus/ dit. Quartiſt̄ q̄ non cōcupiscunt nec etiā actū facere pp̄ omūt: sed tamē delectātur in morosa delectatione cum plena ratione et vñitate. Et talis moro/ sa delectatio est peccatum mortale. Co/ tra quod heu multi faciuntā mulieres